

Magyar borok Lengyelországban, lengyel pohárban

2019. szeptember 20-án a Miskolci Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat és a Lengyel Klub szervezésében elindítottuk az idei „évadot”, véleményem szerint egy nagyon színvonalas és jó hangulatú rendezvénnyel, amelyet a Miskolci Szabó Lőrinc Idegennyelvi Könyvtárban tartottunk.

Mint a cím is mutatja, a magyar borokról – a **tokaji borról** – szólt ez az este. A rendezvényre már egy hónapja készülődtünk, köszönhetően **Baloghné Szabó Ilonának**, aki a kezébe vette a szervezést, amelyet itt is megköszönünk neki, mert nagyon jól sikerült. Rendezvényünket a könyvtárvezető, **Pálfi Erika** nyitotta meg, aki kedves szavakkal köszöntött minket és biztosította arról a miskolci lengyelséget, hogy mindig szívesen látnak minket.

A hivatalos program, **Bárcziné Sowa Halina** választási ismertetőjével kezdődött, ahol felhívta a figyelmet arra, hogy a nemzetiségi választáson csak azok vehetnek részt, akik **2019. szeptember 27-ig** regisztrálják magukat a lengyel nemzetiségi névjegyzékbe, illetve, hogy a választáskor mindenki gondosan töltsse ki a szavazócédulát és zárja le a borítékot!

Miután mindent megtudtunk a választásokról, Halina bemutatta a Bem Egyesület jelöltjeit az októberi választáson: *Bárcziné Sowa Halinát, Baloghné Szabó Ilonát, Szabó Mónikát és Kádár-Bárcki Maria Barbarát.*

Halina ismertetője után, **Szabó Mónika** lengyel nyelven köszöntötte a jelenlévőket és röviden összefoglalta, miről szól majd **Csiszár Adrienne** előadása.

Ezek után következett Adrienne igazán izgalmas és lenyűgöző előadása a tokaji borról és annak útjáról Lengyelországba. Adrienne előadását színesítette **Jurecska Panna**, aki korhű idézeteket olvasott fel nekünk.

Ugye senkinek sem kell bemutatni azt a jól ismert mondást, hogy:

„Lengyel, magyar két jó barát, együtt harcol, s issza borát, vitéz, s bátor mindkettője, áldás szálljon mindkettőre!”, azaz

„Polak, Wegier, dwa bratanki, i do szabli, i do szklanki, oba zuchy, oba zwawi, niech im pan bóg blogoslawi!”?

De azt vajon tudták-e, hogy ez a mondás nagy valószínűség szerint **Bártfáról származik?**

Azt is megtudhattuk, hogy bizony van egy másik mondás is, amit mi magyarok bizony nem nagyon ismerünk: „Nullum vinum nisi hungaricum, Hungariae natum, Poloniae educatum”, „na Węgrzech urodzony, a w Polsce wychowany”, azaz csakis a Magyarországon született és Lengyelországban nevelkedett magyar bort szabad inni.

A magyar borok a XVI. században kerültek Lengyelországba és bár a XVIII. században megindult a francia borok exportja az országba, továbbra is sokan gondolták úgy, hogy „a lengyelek magyar bor nélkül ugyanúgy nem tudnak élni, ahogy a hal sem víz nélkül.”

Aki még nem tudta, az bizony azt is megtanulhatta, mi az a **máslás**: „A máslás egy hagyományos tokaji borfajta, korábban elterjedt és elfogadott volt, már nem csak különlegességnek számít.”, illetve, mi az **átalag/antalag**, Tokaj környékén használt mérték, amely 10-30 illetve 75 literes hordókat jelöl.

Számomra az est legnagyobb meglepetése volt, hogy megtudtam: a szamorodni elnevezés bizony Lengyelországból származik. Illetve nagyon örültem, hogy az előadás közben a közönség köreiből többen is hozzászóltak, mert mindenkinek volt értékes tapasztalata és mondanivalója a történetekhez, ezzel színesítve ezt a kellemes, őszi esti programot.

Természetesen, ezeken kívül még nagyon sok érdekességet tudhattunk meg a „királyok boráról, a borok királyáról”.

Adrienne előadása után az *Avasi Táncegyüttes* két fiatal tagja, **Filepkó Balázs** és **Farkas Gerda** táncoltak nekünk egy gyönyörű néptáncot. A táncosok szépek és ügyesek voltak, minden elismerésem a táncosoknak és a felkészítő tanáraiknak, **Tóth Tibornak** és **Tóth Györgynek**.

A rendezvény hivatalos részét egy kötetlen tokaji borkóstoló és beszélgetés zárta, ahol jobban megismerkedhettünk egymással és jót beszélgettünk.

Nagyon jól éreztem magam és már most készülünk a következő rendezvényünkre, ami reményeim szerint ugyanilyen sikeres lesz.

A végén még szeretném megköszönni a segítséget, amit az előkészületek illetve a borok kitöltése során nyújtottak nekünk Cziel Ferencné (Jutkának) és Czaga Zsuzsának. Köszönjük!

Szöveg: Szabó Mónika

Fotó: Nikházy Bea, Csiszár Adrienne és Szabó Mónika